

«Σας παρακαλώ λοιπόν εγώ, ο δέσμιος εν Κυρίω, να περιπατήσετε ως της προσκλήσεως καθ'ην προσεκλήθητε, μετά πάσης ταπεινοφροσύνης και πραότητος, μετά μακροθυμίας, υποφέροντες αλλήλους εν αγάπη, σπουδάζοντες να διατηρήτε την ενότητα του Πνεύματος δια του συνδέσμου της ειρήνης...Και αυτός έδωκεν άλλους μεν αποστόλους, άλλους δε προφήτας, άλλους δε ευαγγελιστάς, άλλους δε ποιμένας και διδασκάλους, προς την τελειοποίησιν των αγίων, δια το έργον της διακονίας, δια την οικοδομήν του σώματος του Χριστού εωσού καταντήσωμεν πάντες εις την ενότητα της πίστεως, και της επιγνώσεως του Υιού του Θεού, εις άνδρα τέλειον, εις μέτρον ηλικίας του πληρώματος του Χριστού...»

(Εφεσίους,δ':1-3,11-13)

Ο Κύριος Ιησούς είχε αναγγείλει προς τους μαθητές του για την επαγγελία του Αγίου Πνεύματος: «Και ιδού, εγώ αποστέλλω την επαγγελία του Πατρός μου εφ' υμάς σεις δε καθήσατε εν τη πόλει Ιερουσαλήμ, εωσού ενδυθήτε δύναμιν εξ ύψους»

(Λουκάς, κδ':49). Η επαγγελία του Πνεύματος του Αγίου έλαβε χώρα την ημέρα της Πεντηκοστής:

«Και ότε ήλθεν η ημέρα της Πεντηκοστής, ήσαν άπαντες ομοθυμαδόν εν τω αυτώ τόπω. Και εξαίφνης έγεινεν ήχος εκ του ουρανού ως ανέμου βιαίως φερομένου, και εγέμισεν όλον τον οίκον όπου ήσαν καθήμενοι. Και εφάνησαν εις αυτούς διαμεριζόμεναι γλώσσαι ως πυρός, και εκάθισεν επί ένα έκαστον αυτών. Και επλήσθησαν άπαντες Πνεύματος Αγίου, και ήρχισαν να λαλώσι ξένας γλώσσας, καθώς το Πνεύμα έδιδεν εις αυτούς να λαλώσιν»

Πράξεις,β':1-4).

Το Άγιο Πνεύμα διδάσκει και υπενθυμίζει τα λόγια του Κυρίου στους πιστούς, ελέγχει τον κόσμο, μαρτυρεί για τον Χριστό και Τον δοξάζει. Διαβάζουμε σχετικά:

«Ο δε Παράκλητος, το Πνεύμα το Άγιον, το οποίον θέλει πέμψει ο Πατήρ εν τω ονόματί μου, εκείνος θέλει σας διδάξει πάντα, και θέλει σας υπενθυμίσει πάντα όσα είπον προς εσάς» (Ιωάννης,ιδ':26),

«Όταν όμως έλθη ο Παράκλητος, τον οποίον εγώ θέλω πέμψει προς εσάς παρά του Πατρός, το Πνεύμα της αληθείας, το οποίον εκπορεύεται παρά του Πατρός, εκείνος θέλει μαρτυρήσει περί εμού. Αλλά και εσεις μαρτυρείτε, διότι απ' αρχής μετ' εμού είσθε» (Ιωάννης,ιε':26-27),

«Εγώ όμως την αλήθειαν σας λέγω συμφέρει εις εσάς να απέλθω

εγώ ▯ διότι, εάν δεν απέλθω, ο Παράκλητος δεν θέλει ελθεί προς εσάς ▯ αλλ' αφού απέλθω, θέλω πέμψει αυτόν προς εσάς. Και ελθών εκείνος θέλει ελέγξει τον κόσμον περί αμαρτίας, και περί δικαιοσύνης, και περί κρίσεως ▯ » (Ιωάννης, ις' :7,8),

«όταν δε έλθη εκείνος, το Πνεύμα της αληθείας, θέλει σας οδηγήσει εις πάσαν την αλήθειαν ▯ διότι δεν θέλει λαλήσει αφ' εαυτού, αλλ' όσα ακούση θέλει λαλήσει, και θέλει αναγγείλει τα μέλλοντα. Εκείνος θέλει δοξάσει εμέ, διότι εκ του εμού θέλει λάβει, και αναγγείλει προς εσάς» (Ιωάννης, ις' :13-14).

Επί πλέον το Άγιο Πνεύμα δίνει χαρίσματα στους αναγεννημένους πιστούς: «Δίδεται δε εις έκαστον η φανέρωσις του Πνεύματος προς το συμφέρον. Διότι εις άλλον μεν δίδεται δια του Πνεύματος λόγος σοφίας, εις άλλον δε λόγος γνώσεως, κατά το αυτό Πνεύμα ▯ εις άλλον δε πίστις, δια του αυτού Πνεύματος ▯ εις άλλον δε χαρίσματα ιαμάτων, δια του αυτού Πνεύματος ▯ εις άλλον δε ενέργειαι θαυμάτων, εις άλλον δε προφητεία, εις άλλον δε διακρίσεις πνευμάτων, εις άλλον δε είδη γλωσσών, εις άλλον δε ερμηνεία γλωσσών ▯ πάντα δε ταύτα ενεργεί το εν και το αυτό Πνεύμα, διανέμον ιδία εις έκαστον καθώς ς θέλει» (Α' Κορινθίους, ιβ' :4-11).

Όσο φορά την διατήρηση της ενότητας του Πνεύματος λέμε ότι αυτή είναι αποτέλεσμα της σχετικής σπουδής των πιστών κάθε εκκλησίας, σύμφωνα με το γραμμένο: «σπουδάζοντες να διατηρήτε την ενότητα του Πνεύματος δια του συνδέσμου της ειρήνης» (Εφεσίους, δ' :3).

Η ενότητα του κάθε πιστού με το Άγιο Πνεύμα ▯ επιτυγχάνεται όταν ο αναγεννημένος πιστός φροντίζει καθημερινά να πληρώνεται με Αυτό στην προσευχή και αποδεικνύεται από την ύπαρξη του καρπού Του στη ζωή του. Διαβάζουμε σχετικά: «Και μη μεθύσκεσθε με οίνον, εις τον οποίον είναι ασωτία ▯ αλλά πληρούσθε διά του Πνεύματος, λαλούντες μεταξύ σας με ψαλμούς και ύμνους και ωδάς πνευματικές, άδοντες και ψάλλοντες εν τη καρδία υμών εις τον Κύριον, ▯ ευχαριστούντες πάντοτε υπέρ πάντων εις τον Θεόν και Πατέρα εν ονόματι του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, υποτασσόμενοι εις αλλήλους εν φόβω Θεού.» (Εφεσίους, ε' :18-21), «ο δε καρπός του πνεύματος εστίν αγάπη χαρά ειρήνη μακροθυμία χρηστότης αγαθωσύνη πίστις ▯ πραότης εγκράτεια» (Γαλάτας, ε' :22,23). Όπως βλέπουμε η ειρήνη που αποτελεί τον σύνδεσμο για την ενότητα του Πνεύματος, είναι στοιχείο του καρπού του Αγίου Πνεύματος. Οπότε είναι αυτονόητο ότι η ενότητα του

Πνεύματος ὁ στη ζωή του πιστού, είναι ασυμβίβαστη με διαπληκτισμούς, λογομαχίες ὁ και ἐριδες.

Αν δεν υπάρχει αυτή η πνευματική σπουδή εκ μέρους του πιστού, το Ἅγιο Πνεῦμα λυπάται και η ενότητα του Πνεύματος κινδυνεύει να χαθεί. Γι' αυτό ο λόγος του Θεού συμβουλεύει : «Και μη λυπεῖτε το Πνεῦμα το Ἅγιο του Θεού, με το οποίο εσφραγίσθητε δια την ἡμέραν της απολυτρώσεως»

(Εφεσίους,δ' :30),

«Πάντοτε χαίρετε, αδιαλείπτως προσεύχεσθε, κατὰ πάντα ευχαριστεῖτε διότι τούτο είναι το θέλημα του Θεού προς εσάς εν Χριστῷ Ἰησοῦ. Το Πνεῦμα μη σβύνετε, προφητείας μη εξουθενεῖτε. Πάντα δοκιμάζετε, το καλόν κατέχετε ἀπὸ παντός εἶδους κακοῦ ἀπέχεσθε.»

(Α' Θεσσαλον.,ε' :19-23)

Ὅσο αφορά την ενότητα της πίστεως αυτή έχει να κάνει με το να λένε ὅλοι οι πιστοὶ το ἴδιο, να μη εἶναι σχίσματα μεταξύ τους, ἀλλὰ να εἶναι εντελῶς ενωμένοι ἔχοντας το ἴδιο πνεῦμα και την ἴδια γνώμη(Α' Κορινθ., α' :10) και γενικά 'να φρονῶσι το αὐτό εν Κυρίῳ'(Φιλιπ.,δ' :2)

Η ὑπαρξη πάρα πολλῶν χριστιανικῶν δογμάτων φανερώνει ὅτι η ενότητα της πίστεως εἶναι πολὺ δύσκολος στόχος. Πάντως ὅπως προαναφέραμε (Εφεσίους,δ' :11-13), ο Κύριος Ἰησοῦς ἔδωσε τις πέντε διακονίες στην ἐκκλησία 'έωσού ὁ καταντήσωμεν πάντες εἰς την ενότητα της πίστεως, και της ἐπιγνώσεως του Υἱοῦ του Θεού'. Η ενότητα συνεπῶς της πίστεως ἐπιτυγχάνεται μέσω αὐτῶν των διακονιῶν που ο Κύριος ἔθεσε στην Ἐκκλησία Του. Γι' αὐτό κάθε ἀναγεννημένος χριστιανός που θέλει να ἐπιτύχει αὐτό τον δύσκολο στόχο, εἶναι ἀπαραίτητο να προσεύχεται ὥστε Ο Κύριος να του συνιστᾷ αὐτοὺς τους οποίους Αὐτός ἔθεσε, ἔχοντας ὑπόψη ὅτι 'δεν εἶναι δόκιμος ὅστις συνιστᾷ αὐτὸν εαυτὸν, ἀλλ' ἐκεῖνος τον οποίον ο Κύριος συνιστᾷ'

(Β' Κορινθ., ι' :17). Βέβαια ὅπως συμβαίνει και σε ἓνα καλὸ σχολεῖο, η πρόοδος ενός μαθητῆ δεν ἐξαρτᾶται μόνο ἀπὸ το πόσο καλοὶ εἶναι οά δάσκαλοι και ἀπὸ τις μεθόδους διδασκαλίας, ἀλλὰ και ἀπὸ την προσωπικὴ ἐπιμέλεια του μαθητῆ. Ἐτσι ο συνδυασμός του ἔργου των διακονιῶν και ο προσωπικὸς πνευματικὸς ἀγὼνας του καθενὸς μας θα οδηγήσει στο

'να μη εἴμεθα πλέον νήπιοι, κυματιζόμενοι και περιφερόμενοι με πάντα

άνεμον της διδασκαλίας, δια της δολιότητος των ανθρώπων, δια της πανουργίας εις το μεθοδεύεσθαι την πλάνην· αλλά αληθεύοντες εις την αγάπην, να αυξήσωμεν εις αυτόν κατά πάντα, όστις είναι η κεφαλή, ο Χριστός· εξ ου παν το σώμα συναρμολογούμενον και συνδεόμενον δια πάσης συναφείας των συνεργούντων μελών, κατά την ανάλογον ενέργειαν ενός εκάστου μέρους, κάμνει την αύξησιν του σώματος, προς οικοδομήν εαυτού, εν αγάπη» (Εφεσ.,δ':14-16).

Συνοψίζοντας λέμε · ότι όταν σε μια εκκλησία του Χριστού, πρώτα οι προϊστάμενοι έχουν σκοπό και στόχο να διοικούνται από το Άγιο Πνεύμα, να ορθοτομούν την υγιαίνουσα διδασκαλία του Ευαγγελίου και να ορθοποδούν σ' αυτή και στη συνέχεια ομοίως όλοι οι πιστοί να επιμελούνται την πνευματική τους αύξηση (σύμφωνα με τα προαναφερθέντα), τότε ο Κύριος Ιησούς θα κάνει θαυμαστή αύξηση σ' αυτή την εκκλησία, διότι θα αποτελεί ένα υγιές κομμάτι του σώματος Του και σίγουρα σ' αυτούς τους πιστούς θα υπάρχει η ενότητα του Πνεύματος και η ενότητα της πίστεως στο Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Αμήν!